

GLAS GORENJSKE

UREJA UREDNIŠKI ODBOR / ODGOVORNI UREDNIK SLAVKO BEZNIK / UREDNIŠTVO IN UPRAVA: KRANJ, SAVSKI BREG 2; TELEFON 476; TEK. RAČ. PRI NB KRANJ-OKOLICA
STEV. 624-127 / IZHAJA VSAKO SOBOTO / LETNA NAROČNINA 400 DIN, POLLETNA 260 DIN, ČETRTLETNA 100 DIN, MBESEČNA 35 DIN / POSAMEZNA ŠTEVILKA STANE 10 DIN

O delu komisij za formiranje komun na Gorenjskem Delo bo kmalu končano

Komisija za zdravstvo in socialno politiko ima že sestavljene svoje predloge za okrajna ljudska odbora - Komisija za gospodarska vprašanja ugotavlja gospodarsko moč bodočih komun

Ze v zadnji številki našega lista smo pisali o delu komisij za formiranje komun na Gorenjskem. Delo le-teh se bliža zaključku. Kmalu bodo pripravljene predlogi, ki jih bodo izdelale komisije, in bodo nato predloženi obema okrajnima ljudskima odboroma v razpravljanje in potrditev. Komune na Gorenjskem bodo kmalu ustanovljene in prav zaradi tega je prav, da se državljani čimbolj seznanijo s pojmom komune sploh, posebej pa še o delu, ki ga opravljajo posebne komisije. V naslednjem nekaj o delu teh v preteklem tednu.

Komisija za gospodarska vprašanja

Gospodarska komisija dela analize in računске pokazatelje izključno samo na ekonomski podlagi in skuša ugotoviti gospodarsko zmogljivost bodočih komun. Na svoji zadnji seji je komisija obravnavala proračunska sredstva po komunah in program investicij za leto 1955-56. Prav tako so razpravljali o organizacijski strukturi komun in okrajne skupnosti komun ter o gospodarskem opisu občin.

Po letošnjem družbenem planu in po letošnjih planskih instrumentih znašajo skupno dohodki sedanjega radovljiskega okraja brez presežka akumulacije in presežka davka za višek plač, 585 milijonov 514.000 dinarjev. Proračunski izdatki za komune pa bi znašali brez investicij 330.150.000 dinarjev, za proračunske izdatke zveze komun pa bi porabili 83.550.000 dinarjev. Na ta način bi za investicije ostalo še 171.814.000 dinarjev. Vendar je ob tem računu komisija ugotovila, da pokrijejo dohodki izdatke samo v jeseniški komun, vse ostale komune pa s svojimi dohodki ne bodo mogle pokriti lastnih proračunskih izdatkov. V kranjskem okraju znašajo skupni dohodki 901 mi-

lijon 338.000 dinarjev, vendar je v tem znesku zajet tudi presešek iz leta 1953 v višini 205 milijonov 932.000 dinarjev, tako da čisti dohodek znaša 695 milijonov 456.000 dinarjev. Proračunski izdatki za komune v sedanjem kranjskem okraju bi znašali 418.174.000 dinarjev, za zvezo komun pa 163.005.000 dinarjev. Na ta način bi za investicije ostalo 114.277.000 dinarjev. Komisija je ugotovila, da bi tudi v kranjskem okraju v komunah bili izdatki višji od proračunskih dohodkov. Proračunske izdatke bi pokrili samo komuni v Kranju in Trzinu ter v kolikor bi bili formirani ločeni komuni Železniki in Gorenja vas, še komuna Skofja Loka. Če pa bili obe dolini Selška in Poljanska priključeni Skofji Loki pa bi bila tudi ta pasivna. Na seji so pregledali tudi predlog investicij za leto 1955 in 1956 in ugotovili, da je predlog vsekakor preobširen in nerealen, kar nam pokaže slika družbenega plana bodoče skupnosti komun. Skupnost komun bo ostvarila brez presežkov iz

(Nadaljevanje na 4. str.)

Dobro stanovanje za delovnega človeka ni razkošje pač pa samo po sebi nujna in razumljiva potreba

Z 19. skupne seje obeh zborov OLO Radovljica

Radovljica, 21. oktobra 1954: Današnja sejo je otvoril predsednik okrajnega odbora tovariš Milan Kristan in na podlagi predlogov odbornikov in nekaterih drugih predlagal dopolnitev dnevnega reda. Odborniki so dopolnitev sprejeli. Takoj za tem so imenovali Mirka Dreša za predstavnika okrajnega ljudskega odbora Radovljica v komisiji za predlaganje kandidatov za sodnike porotnike Okrožnega sodišča v Ljubljani in v komisijo za predlaganje kandidatov za občasne sodnike Okr. gospodarskega sodišča v Ljubljani.

V razpravo o 3. točki dnevnega reda, ki obravnava stanovanjske in komunalne probleme v okraju, je posegel tudi ljudski poslanec dr. Anton Kržišnik. Za dnevno obnavljanje svojih fizičnih in duševnih moči, je dejal tovariš Kržišnik, rabi delovni človek poleg hrane, predvsem dobro stanovanje, v katerem preživi delavec pretežen del svojega prostega časa. Dobrih stanovanj pa vsem delovnim ljudem še ne moremo dati, ker je bila dediščina stanovanj. fonda zelo klavna. V prvih letih naše izgradnje je bila iz razumljivih razlogov dana prednost gospodarstvu in industriji. Tako se je na mah, predvsem v industrijskih središčih, pojavil stanovanjski problem kot eden najresnejših. To se vleče kot nerešeno vprašanje iz leta v leto. Izraženo v številkah, je stanje sledeče: v radovljiskem

okraju živi 47.357 ljudi in ima na razpolago 11.955 stanovanj, kar ne zadošča niti za najnujnejše potrebe in primanjkuje na prebivalca 3,8 m² stanovanjske površine. Skupni primanjkljaj stanovanjskega fonda, če štejemo, da na prebivalca manjka 3,8 m² stanovanjske površine, znaša 179.275 m² stan. površine ali 2.988 družinskih stanovanj, ki bi imela povprečno po 60 m². Na račun omenjenega primanjkljaja morata stanovati v veli-

kih primerih po 2 družini v enem stanovanju ali pa imajo številni člani družine premajhno stanovanje. Tudi pregled stanovanj po kategorijah kaže precej porazno sliko, saj je v radovljiskem okraju 762 ali 11,4% stanovanj 7. kategorije. Ta stanovanja bi morala biti že izločena iz stanovanjskega fonda, so dotrajana ali iz drugih razlogov ne morejo služiti svojem namenu. Ta stanovanja se uporabljajo zaradi sile razmer in bi jih sedanji uživalci takoj zapustili, če bi imeli na razpolago stanovanja boljše kategorij. Nič dosti boljše ni z 2483 ali 37,3% stanovanj, ki so v 6. kategoriji. V tej kategoriji so velik del vsa tista zasilna stanovanja, ki so v podstrešjih brez pritlikln, sanitarnih naprav itd. (Nadaljevanje na 6. str.)

S seje LOMO Tržič

Štirje stanovanjski okoliši

Na zadnji seji je LOMO Tržič zopet sprejel več važnih odlokov. Predsednik LOMO tov. Lovro Cerar je odbornikom poročal, da je ljudski odbor že naročil nove gradbene stroje, da pa bo odbor moral naročiti tudi nov tovorni avto-kiper, da bodo v bodoče zadostili gradbenim potrebam mesta. Tržič namreč nima dovolj tovornih vozil, ker se je pred leti po nepotrebnem razšlo podjetje Avtopromet. Ljudski odbor je nakup kamiona odobril.

Predlčnica je z ljudskim odborom sklenila pogodbo, s katero bo prepusila LOMO štiri stanovanjske hiše, ki so že v gradnji, da jih dokonča. Ljudski odbor pa je že ukrenil vse potrebno, da bodo z deli na stavbah takoj nadaljevali. Odborniki so v nadaljevanju seje sklenili, da je treba takoj pripraviti načrte za gradnjo vodovoda v Kovor, da bodo lahko čimprej začeli z delom. Drugo leto bodo pričeli z gradnjo poti do Brda in v ta namen je že določenih 600.000 dinarjev.

Ljudski odbor je sprejel tudi tri odloke o opravljanju gostinskih storitev. Zasebniki komuna lahko imeli na hrani do 10 abonentov, če jih bo več, pa bo za to potrebno dovoljenje za opravljanje gostinske dejavnosti. Kakršenkoli gostinski promet izven poslovnih prostorov gostišč in gostin bo odslej prepovedan ter bodo morali priveditelji različnih prireditev imeti posebno dovoljenje za točenje pijače in prodajanje živil.

Najbolj zanimiva je bila razprava o uredbi o upravljanju stanovanjskih hiš. Tržiška občina je razdeljena v štiri stanovanjske okoliše. V prvem okolišu je mesto, čimbolj pa je kak okraj oddaljen od mesta, v toliko nižjem okolišu se nahaja. V okoliših bodo potrošniki

plačevali stanovanjsko najemnino izračunano z naslednjimi koeficienti: prvi okoliš 0,26, drugi okoliš 0,24, tretji okoliš 0,22 in četrti okoliš 0,20. Vsa stanovanja so bila oddeljena po točkovnem sistemu ter komfortno stanovanje lahko doseže tudi 95 točk. Ljudski odbor je dokaj dolgo razpravljal o višini izračunskega koeficienta ter je prišel do zaključka, da se tržiška stanovanja ne morejo primerjati s komfortnimi stanovanji v drugih krajih, ker je koeficient 0,30. Zato je tudi določil za prvi okoliš koeficient 0,26, kar je po mnenju ljudskega odbora v pravem sorazmerju z drugimi mesti. Tudi zasebniki bodo morali od 1. avgusta dalje zvišati najemnino. Zasebne hiše, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost, bodo lahko uporabljale stanovanjski sklad le do konca tega leta, po tem roku pa bodo sredstva zapadla v korist mestnega fonda.

V nadaljnji razpravi je LOMO sklenil, da se izroči Gasilski dom v upravo gasilskemu društvu v Trzinu. »Mestni dome pa prevzame v upravo LOMO. Odborniki so razpravljali tudi o pretni stavbi ljudskega odbora, ki se bo pokazala zlasti ob formiranju tržiške komune, ker bo zelo verjetno število uslužbencev naraslo. Pred zaključkom seje je ljudski odbor sklenil, da bo s 1. novembrom zaprl vse gostilne, ki do tega dne ne bodo imele urejenega dovoljenja za obratovanje. Prav tako je določil, kdaj bodo zbori volivcev ter odobril štipendije za enega zdravnika, pravnika, ekonomista in babico.

24. oktober
Dan
Združenih narodov

Organizacija združenih narodov je v 9 letih svojega obstoja opravila zaupanje, ki so ga imeli in ga imajo vanjo vsi napredni in svobodoljubni ljudje in države na svetu. Organizacija združenih narodov je danes močan faktor mednarodnega sodelovanja in razumevanja med državami. Tesno sodelovanje in zaupanje pa je osnova za trden in trajen mir.

V 9 letih obstoja OZN je bilo več poizkusov, da bi se obšle določbe Ustanovne listine in izigral ta mednarodni organizem. Hladna vojna, ki je divjala v svetu, je vplivala tudi na delo te mednarodne organizacije. Vendar so konstruktivni napor miroljubnih in svobodoljubnih držav, slej ko prej preprečili take poizkuse. OZN ima nečuvno mnogo zaslug, da je obdobje hladne vojne zamenjalo konstruktivnejše obdobje mednarodnega sporazumevanja in popuščenja mednarodne nadečnosti.

Jugoslavija je kot Ustanovni član OZN vedno ostala zvesta Ustanovni listini Združenih narodov. S konstruktivnimi napori je pripomogla, da se je funkcija te mednarodne organizacije vse bolj poglobljala. Na vseh dosedanjih zasedanjih je jugoslovska delegacija plodno posegala v razpravo in med drugim pripomogla, da se je izdelala mednarodna definicija agresije in da je gospodarska pomoč manj razvitim državam dosegla tak obseg, kakršnega ima danes. Podpirala je težnje nesamostojnih držav in področij po njihovi samostojnosti in se vedno zavzemala za spoštovanje univerzalnosti Organizacije Združenih narodov.

Pretekli, sedanji in bodoči rodovi bodo ponosni na njegovo delo

Davorinu Jenku so odkrili spomenik

V Cerkljah je bila v nedeljo, 17. oktobra ob 11. uri dop. lepa in pomembna slovesnost — odkritje spomenika glasbeniku in skladatelju Davorinu Jenku. Ze zjutraj so se pričeli zbirati številni udeleženci te spominke svečanosti iz bližnje in daljne okolice. Vas je bila vsa v zastavah, slovesno razpoloženje ljudstva pa je še stopnjevalo domača godba, ki je neutrudno igrala vse dopoldne.

Slovesnost je otvoril zvezni ljudski poslanec, predsednik pripravljalnega odbora za postavitev spomenika tov. Tone Fajfar. Pozdravil je prisotne goste, med njimi predsednika Republiškega zbora ljudske skupščine Jožeta Rusa, zveznega poslanca kranjskega okraja Borisa Ziherla, republiškega poslanca Franca Popita, predstavnike Okrajnega ljud. odbora Kranj, predstavnike Ljudskega odbora mestne občine Kranj ter zastopnika Zveze skladateljev Slovenije dr. Danila Svoro in zastopnika Akademije za glasbo dr. Dragotina Cvetka. Nato je tovariš Fajfar prebral še pozdravno brzojavko dr. Aleksandra Beliča, predsednika srbske Akademije znanosti in umetnosti, in se v nekaj besedah spomnil podobne slovesnosti pred 18 leti, ko so Davorinu Jenku za 100-letnico rojstva domačini prvič odkrili spomenik. Zal ga je med vojno okupator porušil. Zato pa so mu zdaj znova postavili še lepši in še močnejši spomenik. Tovariš Fajfar se je zahvalil za veliko gmotno pomoč Izvršnemu svetu, OLO Kranj in LOMO Kranj, občinskemu ljudskemu odboru Cerklje, Kmetijski zadrugi Cerklje in vsem, ki so karkoli prispevali k postavitvi tega spomenika.

Za tovarišem Fajfarjem je spregovoril zvezni poslanec Boris Ziherl in dejal, da mu je v poseben ponos in radost, ker prisostvuje tej lepi slovesnosti, ko se občani spominjajo zaslužnega rojaka — glasbenika, ki je dal pomemben prispevek jugoslovske glasbeni kulturi. Davorin Jenko spada v tisto skupino slovenskih skladateljev, ki so prisluhnili naši ljudski pesmi, stoletnemu ustvarjanju našega glasbenega talenta in iz njega črpali navdih za svoje

delo. Jenkove skladbe preveva vera in ljubezen do rodne zemlje in prav zaradi tega so tako priljubljene in jih tako radi poslušamo. Davorin Jenko pa ni samo slovenski skladatelj. Do-

Pred spomenikom Davorina Jenka v Cerkljah se je v nedeljo zbrala velika množica ljudi

bršen del svojega glasbenega ustvarjanja je posvetil tudi srbskemu narodu. To je dokaz, kako globoko je čutil, da je slovenski narod tesno povezan z usodo drugih jugoslovskega naroda, predvsem srbskim. Davorin Jenko je torej že tedaj uresničeval ideje bratstva in enotnosti, vzpostavil je tesne vezi med našimi narodi na kulturnem področju.

Skladateljevo pestro življenjsko pot in pomen njegovega dela je orisal prof. Dragotin Cvetko. Davorin Jenko je bil že v mladosti, v času študija, z vsem srcem predan svobodomiselnim idejam Mladoslavcev, ki jih je takratni Bachov absolutizem zaman poskušal zatreti. Na Du-

naju je mladi Jenko z Valentinom Zarnikom ustanovil slovensko pevsko društvo in s tem prebujal našo narodno zavest. Nadaljnje glasbeno delovanje v domovini so mu onemogočali Staroslavenci s svojimi konservativnimi nazori in ozkosrčnostjo. Jenko je zaradi tega odšel v Pančevo, kjer je začel novo, plodovito življenjsko pot. Bil je pevodnja Beograjskega pevskega društva, nato pa dolga leta dirigent beograjskega

Narodnega gledališča. Srbskemu narodu je dal prvo izvorno opero »Vračara« in postavil temelje njegovi umetni glasbi.

Davorin Jenko spada med najznačilnejše pripadnike srbske in slovenske glasbene romantike. Njegovo delo je preživeło njegove samega in njegov čas. »Pretekli, sedanji in prihodnji rodovi bodo ponosni na bogat glasbeno zapuščino, ki jo preveva velika ljubezen do domače zemlje in ljubezen do vseh jugoslovskega naroda,« je končal profesor Cvetko.

Za zaključek slovesnosti je Prešernov pevski zbor iz Kranja zapel nekaj najlepših Jenkovih pesmi, ki jim je zbrana množica željno prisluhnila.

Razprava o kamniški komuni

Politični delavci iz Kamnika in okolice so načeli razpravo o bodoči kamniški komun. Po prvi zamisli naj bi kamniška komuna obsegala ves severovzhodni del bivšega kamniškega okraja, to je Tuhijsko dolino z Motnikom, Kamniško Bistrico, Komendo in del sedanje občine Radomlje (Volčji potok in Smarco). Na sestankih članov SZDL in na zborih volivcev bodo zdaj razpravljali o tem problemu. Volivci občine Kamniška Bistrica so se že izrekli za vključitev v kamniško komuno.

Iz vsebine

- Zdravstveno službo bo treba prilagoditi sodobnim potrebam
- * Nove meje lovišč
- * DRUGA PREMIERA V KRANJU
- * Tudi tržiško muzejsko društvo deluje
- * KOMISIJE ZAKLJUČUJEJO SVOJE DELO
- * ZABAVNA STRAN
- * Šport - Objave - Oglasi

Skrivnost elsinorskega gradu

STROKOVNJAKI INTELLIGENCE SERVICEA SO UGO-
TOVILI, DA SO VERZI NA SHAKESPEAROVEM NAGROB-
NEM SPOMENIKU ŠIFRIKANA OPOROKA VELIKEGA PE-
SNIKA. — ŠIFRO SO PREBRALI IN ODKRILI TAJNOST
IZVIRNEGA ROKOPISA DRAME HAMLET, KI JE SKRIT
NEKJE V TAJNIH ROVIH ELSINORSKEGA GRADU.

Good friend for Jesus SAKE forbears
To digg the Duff Endo'f the HE Re
Blebe the FE Man y' spares the Stones
And curft, be He y' moves my Bones

so vklesane na nagrobniku. — Melchior je za to delo porabil polnih sedem let. Najprej je moral odkriti tip tajne šifre na spomeniku. Strokovnjakom je znano, da sta bili v XVIII. st. v rabi dve vrsti oz. dva sistema tajnih pisav. Melchior je računal, da jih je tudi veliki pesnik poznal, vendar nikakor ni mogel ugotoviti, zakaj naj bi Shakespeare zapustil tajno oporočo bodočim rodovom. Kaj je imel povedati o svojih delih, kajti oporoča verjetno govori o njih? Značilno je, da kljub temu, da je bil izredno ploden pisec, niti ena vrstica vseh njegovih del ni napisana z njegovo roko — vsaj doslej še niso našli niti enega rokopisa. Pri analizah šifre označijo strokovnjaki najprej serijo be-

Dobri prijatelj, zaradi Kristusa
prepreči,
da se prekoplje prah, ki je tu
shranjen.
Blagoslovljen naj bo človek, ki
spoštuje to kamenje,
a preklet tisti, ki mu vznemir-
ja kosti.

Napis iz Elizabetinih časov
na Shakespeareovem nago-
bnem spomeniku je že
zdavnaj zanimal številne
strokovnjake, kajti še danes so
prepričani, da je verze sestavil
pesnik sam in nekaj dni pred

Raziskovanje elsinorskega podzemlja

svojo smrtjo naročil, naj mu jih vklešejo na nagrobnik. Strokovnjaki so slutili, da mešanje velikih in malih črk brez posebnega vrstnega reda mora pomeniti neko skrivnost, ki jih je imelo Shakespeareovo življenje tako veliko. Do pred kratkim pa niso o tem napisu še ničesar vedeli.

Skrivnost pa je odkril Ib Melchior, poznani angleški strokovnjak za šifre. Med vojno je bil zaposlen v oddelku za dešifriranje sovražnikovih poročil. Tam si je pridobil izredne izkušnje in veliko znanje v kriptanalizi. S pomočjo svoje bogate prakse je razvozljaval skrivnost velikih in malih črk, ki

sed, ki naj bi jih tajno sporočilo vsebovalo. Če prvi poskus ne uspe, nadaljujejo z delom toliko časa, dokler ne pridejo do zaželenega rezultata. Melchior je v šifri iskal besedo »Hamlet«, ker je bila ta drama Shakespeareu najljubša. Po številnih analizah je ta Anglež odkril, da na prvi pogled popolnoma brezsmiselna uporaba velikih in malih črk predstavlja vrsto dvočrkovne šifre. V tem sistemu šifriranja se uporabljata namreč dva sistema črk, n. pr. romanski in latinski. Namesto tega pa so na spomeniku male in velike črke, ker je še veliko lažje vklesati v kamen.

Ko je Melchior izdvojil te črke in vsako skupino posebej ostevilčil, je prišel do nastojnega zaključka: od 36 stevilk se ena štirinajstkrat ponavlja. V angleščini se največkrat uporablja črka »e«, zato je številko »14« označil s črko »e«. Po številnih poskusih in izločenju raznih zacetnih besed je Melchior začel proučevati besedo »Hamlet«. V tej besedi je namreč vsaka črka drugačna, torej je moral poiskati pet različnih stevilk, ki bi ustrezale vsaki posamezni črki, črko »e« pa je že poznal. Z dolgim in napornim delom je končno uspel. — Našel je tole besedilo: V klanosti celici na Elsinoru je prvo Hamletovo delo.

AM je Shakespeare bil v Hamletovem gradu, je še danes neznano. Zgodovinarji so ugotovili, da je na elsinorskem gradu leta 1586. sicer bila neka igralška skupina, vendar Shakespeareovega imena med imeni ostalih igralcev niso našli.

Po dešifriranju besedila na nagrobnem spomeniku je Melchior svoja dognanja poslal v ZDA vodji oddelka za dešifriranje v ameriški obveščevalni službi, Shullmanu. Ta je izjavil, da je tekst popolnoma pravi. Zatem je Melchior odšel na Dansko, kjer je z dovoljenjem vlade pričel raziskovati krasen Hamletov dvorec, da bi našel Shakespeareov rokopis.

Raziskovanje je pričelo pred dvema mesecema. Največ so raziskovali v grajskem podzemlju, posebno v dveh celicah, ki so jih v davnih časih uporabljali za mučilnice. Raziskovalci so uporabljali tudi detektorje. Končno so našli neko šatuljo, ki je bila obmetana z glino. Ko so jo odprli, so v njej našli polno peska in trohobe. Nikakor niso mogli ugotoviti, ali je bil v njej tudi papir, ki pa je strohnel. Po nekkih znakih so ugotovili, da v njej ni bilo nobenega papirja in tako z raziskovanjem podzemlja na gradu Elsinor še vedno nadaljujejo.

Najstarejši „papyrus“ preveden

Najstarejši papirus — »Edwin Smith Papyrus«, ki obravnava egipčansko zdravniško vedo iz 17. stoletja pred n. št., je najstarejša knjiga na svetu. Prevedel jo je prof. James Henry Breasted, direktor orientalskega inštituta na čikaški univerzi.

Ta manuskript hrani zdaj društvo zgodovinarjev v New Yorku (The New York Historical Society) pod imenom arheologa, ki ga je našel. Ugotovljeno je, da je ta papirus le izgubljeni del knjige tedanjega načina zdravljenja v starem Egiptu in starem Orientu sploh.

Edwin Smith Papyrus je dolg 15 čevljev. Po izjavi prof. Breasteda vsebuje v skrbno razpredeljeni obliki metodo zdravljenja, ki je bila v rabi pred

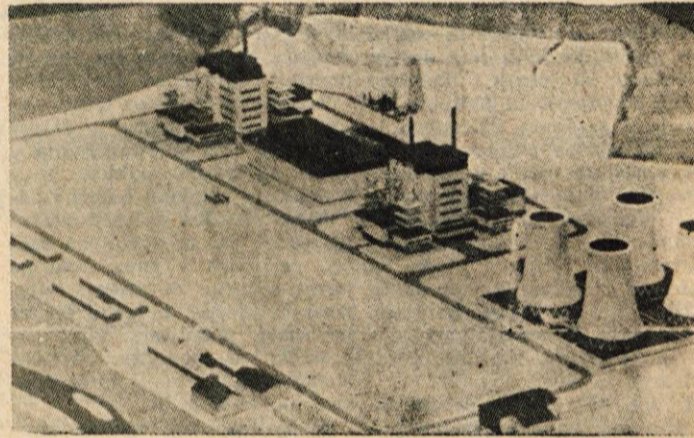

Nave usakdanje skebi v Angliji — Atomska veeme — Bojazen pred odpadnim materialom

K je so že časi, ko so ljudje videli v radiju čudežnega zdravnika in dajali premoženje za nekaj gramov dragocenega prahu?

Na radioaktivnost zvrčajo danes preprosti ljudje v Angliji, kakor v srednjem veku na čarovnice, krivdo za vsakršne nadloge življenja. Obtožena seveda ni radioaktivnost iz radijskih ležišč v Joachimsthalu, temveč radijsko sevanje atomskih poskusov, ki jih ti vražji znanstveniki tako lahkomišlno izvajajo. Nekaj visi v trdovratno mrzlem, deževnem ozračju, in kaj naj bi bilo drugega kot ta preklicani (in še s slabšimi priimki obkladani) atom! To je moderno vraževerstvo množice, ki si za atomske znanstvenike čisto želi povrnitev inkvizicije.

Mnogi ljudje se takim pripovedkam smehljajo, morajo pa vendar upoštevati razpoloženje, ali bolje nerazpoloženje ljudstva prav tako kakor Svetovna organizacija za meteorologijo, ko je preiskavala in zavrnila zvezo med letošnjim vremenom in poskusi z atomskimi bombami. V Angliji, kjer niso imeli niti prave pomladi niti poletja, hočejo vedeti več kakor vremenoslovski strokovnjaki. — Prepričanje o atmosferskih motnjah zaradi atomskih eksplozij so prevzeli od Angležev preprosti ljudje tudi drugje po svetu. Zanimivo pa je, da je za prihodnost, v kateri naj bi na otok deževalo atomske bombe, prebivalstvo precej ravnodušno. Zato tudi organizacija za civilno letalsko zaščito nima nič kaj dosti navdušenih privrženec. Ljudje se šaljijo, češ če

V Veliki Britaniji gradijo prvo električno centralo na svetu, ki jo bo gnala atomska energija.

boš vtaknil glavo v pesek, si v nevarnosti, da je pesek atomski.

Ljudje se od daleč ogibljujejo tudi miroljubnim poskusom eksperimentalnih inštitutov, atomskih laboratorijev in atomskih naselij, ki imajo človekoljubni namen atom »civilizirati«. V te ustanove, kjer ležijo naokrog Geigerjevi števeci kakor druge termometri, je tako mogoče priti le s posebnim dovoljenjem.

Ob različnih zastrupljenjih, infekcijah in drugih bolezenskih težavah mislijo preprosti ljudje vedno pogosteje na radioaktivno sevanje kot eno od vzrokov, čeprav mnogi vedo, da medicina prav sedaj uporablja atomske odpadne produkte, izotope, z največjim uspehom in da so te snovi že pomembno

izvozno blago, saj gredo s posebnimi avtomobili in letali v bolnišnice in industrijske laboratorije vsega sveta.

Kakor ostajata med običajnimi industrijskimi procesi n. pr. pepel in dim, tako nastajajo med delovanjem vseh atomskih strojev različni atomski odpadni produkti, večkrat močno radioaktivni. Kam z njimi? Kadar se atomski tehniki odločijo za neko mesto, kamor naj bi odlagali te snovi, se čez deželo razlije val ogorčenja. Strokovnjaki so n. pr. zbrali za »atomsko pokopališče« opuščene rudniške jaške. Rudarji v sosednjih kopih na to nikakor niso hoteli pristati, češ da bi živeli v večnem strahu, da bo v njihova delovna mesta pronicala radioaktivna voda. Njihovega prepričanja ni mogel omajati niti najvišji vodja angleških atomskih raziskovanj in to je značilno, kakor za prejšnje omenjeno vremensko debato: v atomskih zadevah preprosti ljudje znanstvenikom enostavno ne verjamejo. V vsakem najpreprostejšem človeku tiči razumljiva slutnja, kam bi svet pripeljala nova vojna z atomskimi orožjem, odtod tudi nezaupanje do drugih atomskih projektov, četudi za miroljubne namene.

Male atomske vsakdanje skrbi imajo tudi svoje prijazen plat, saj beremo, da je na zadnji razstavi Kraljevega vrtnarskega društva pritegnilo največ pozornosti prgišče blelih, bolehnih cvetic, prinesenih z avstralskega otoka Monte Bello, kjer so se lani odigrale angleške poskusne atomske eksplozije. In ena teh cvetic že kaže sveže, zelene poganjke. Naj to pomeni, da more še iz atomskih ruševin vzkliti novo življenje?

35. stoletju. Zanimivo pa je, tako trdi prof. Breasted, da še precejšen del te metode sliči zdravljenju današnjih dni.

Po zatrdilu prof. Breasteda so preživela od tistega časa štiri slična dela, vendar je papirus Edwin Smitha najbolj popoln.

Zakaj skrrije noj glavo v pesek

S plošno mnenje je, da skrrije noj glavo v pesek, da bi ga nihče ne videl, ker tako tudi sam nikogar ne vidi. Ta bajka, tako pravi Martin Johnson, afriški raziskovalec in fotograf divjih zveri, je stara nad dva tisoč let in je simbol bedastoče.

Johnson trdi, da noj ne skrrije glave, da bi se izognil ne-

varnosti, temveč, da bi našel vodo, ki se v puščavi pogosto najde pod peskom.

Dalje pravi Johnson, da je na svojem potovanju po Afriki večkrat jedel nojeva jajca in trdi, da so boljše od kokošjih. Imajo pa to slabo lastnost, da so trda in se jih mora za mehko kuhane kuhati 40 minut.

SEPAVEC • zgodba o volku • PO OLAFU ASLAGSSONU PRIREDIL V. DRŽAJ.

89 In ko so se pojavili prijatelji, ki so iskali bonesrečnica, in je Sepavec zapazil temne lise v belem snegu, je obstal ter opozoval ranjenega in do smrti izmučenega moža. Od rešiteljev je bil oddaljen za puškin strel. Frank je bil prvi od rešiteljev, ki je spregovoril: »Nu, Bill, še stoji pred nami! Če se hočeš dolastiti njegovega kožuha, se ti nudi sedaj najboljša prilika.«
»Pomagaj mi na konja!« je gromko odgovoril Bill. »In zdi se mi, da sem videl solze v njegovih očeh...«

90 Bill je po strašnem dogodku, še preden je zapustil posteljo, preklical zapeljivo nagrado.
»Vseeno mi je, koliko bo še pomoril!« se je glasil Parkerjev odgovor, ko se je Frank dotaknil te stvari. »Kaj bi mi koristile vse ovce sveta, ko mi ne bi bil Sepavec priskočil na pomoč?« je vprašal Bill tako izzivajoče, kot da bi hotel Franku nekaj očitati. »In vendar si razbijam glavo z vprašanjem: zakaj je tako postopal?« je nadaljeval. »Njegovo vedenje mi bo večna uganka!«

91 Po tem dogodku je postalo Sepavčevo ime še bolj slavno in spoštovano. Vloga, ki jo je igral v založbi, ga je ovenčala s slavo in junaštvom. Vsepovsod se je govorilo o — Sepavcu. Urednik nekega dnevnika je zapisal: »Sepavec je pravi junak divjine. In namesto da bi ga uničili zaradi nesramne nagrade, naj se mu naklonijo že namenjena leta, pa naj jih v miru in zadovoljstvu preživi v divjini. Če to ni mogoče, naj se volk, ki ima tako razvit razum, živ ulovi ter preda živalskemu vrtu, kjer naj uživa zaton življenja.«

92 Prešla je zima in vsakdo, ki je kaj vedel o Sepavcu, je zatrdel, da je videti čil in zdrav. Kakor prej, tako je vladal tudi sedaj: moril je goveda, ovce, izločil je iz boja nešeto psov, da ga je marsikateri gospodar še dolgo preklinjal.
Neke zimske noči se je tako daleč spozabil, ča je siromašni vdovi — stanovala je v majhnem naselju kraj obljudene glavne ceste — odesel edino kravo, ki jo je imela. Pohabljen šapa je izdala Sepavca...

